

витѣ помагачи — бо или. Поврѣхнината на обграденото мѣсто съ окопа обемала 48 квадратни километра. Въ широчината на стана се построило сетне отъ мѣстнитѣ хора цѣло село съ име Николицелъ. По името на това село и първото огнище на българитѣ въ Долна Мизия, е познато подъ името Николицески станъ.

Ето, драги четци, въ тоя станъ презъ 679 г. прабългаритѣ турили кракъ и запазили землище, оградили го, укрепили го и станали стопани. Ще рече, то е люлката на балканскитѣ българи.

Следъ това се преселили около първото заселище и нови български дружини, които идѣли подиръ първата; нови селища се нареждали около главния станъ, отгдето засвоявала вече цѣлата широка мѣстностъ между Дунава и Черно море къмъ югъ чакъ до тѣснината Черна вода—Кюстенджа. Въ тази тѣснина се изкопалъ върху стари основи новъ окопъ като граница. По-късно се засвоилъ и укрепилъ южния четиригълникъ въ днешна Добруджа. Така заселването на прабългаритѣ не спрѣло до окопа Черна вода—Кюстенджа, а продължило и по-на югъ къмъ Силистра и Балчикъ.

Пита се, какви люде сж живѣели тогава по тѣзи мѣста, които засвоявали и укрепявали българитѣ между Дунава и Черно море? Ние казахме, че по-рано тамъ живѣли скити, подиръ тѣхъ дошли траки, гети, келти, карпи, готи. Но въ сжщото време казахме, че около 600 години подиръ Р. Христово тамъ се заселили и славяни, които изтикали старитѣ обитатели. Ще рече, прабългаритѣ се заселили между преселени по-рано славянски племена въ днешна цѣла Добруджа отъ Тулча до Добричъ, а сетне до Плиска и Преславъ.

БЪЛГАРИТѢ И СЛАВЯНИТѢ ОБРАЗУВАТЪ ЕДНА ДЪРЖАВА —
БЪЛГАРО-СЛАВЯНСКА

Между българитѣ и славянитѣ се постигнало съгласие и споразумение за една държава. Тѣ имали